

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoE/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315213651
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4315213651.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Evy Šiškovéj, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting s. r. o., Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti povinnému: H. L., nar. XX.XX.XXXX, P. 60, P., o vymoženie uloženej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 1Er/1951/2015 a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 33041/15, o odvolaní oprávneného zo dňa 05.01.2017 proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 1Er/1951/2015-36 zo dňa 09.12.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie oprávneného zo dňa 05.01.2017 proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 1Er/1951/2015-36 zo dňa 09.12.2016 v časti proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania (I. výrok), v časti proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania povinnému (III. výrok) a v časti proti výroku o tom, že o trovách exekúcie súd rozhodne po právoplatnosti uznesenia (IV. výrok) o d m i e t a .

Odvolací súd uznesenie v napadnutej časti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok) p o t v r d z u j e .

Povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu účastníka konania (I. výrok), exekúciu zastavil (II. výrok), povinnému nepriznal náhradu trov konania (III. výrok) a o trovách exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti uznesenia (IV. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 37 ods. 3, 4, 5, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a citáciou ust. § 251 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Uviedol, že dňa 29.03.2016 ako exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie a dňa 29.01.2016 mu bolo prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo tiež vyjadrenie k aplikácii § 243f Exekučného poriadku v tejto exekúcii. Obsahom tohto podania bolo oznámenie o tom, že na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a tiež podľa jej zodpovedajúcej prílohy bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tejto exekúcii postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Na osvedčenie týchto skutočností bola spolu s podaním súdu zaslaná Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a jej príloha.

4. Súd prvej inštancie ďalej poznamenal, že z podania doručeného súdному exekútorovi dňa 20.01.2016, doručeného súdu dňa 29.01.2016 vyplýva, že súdny exekútor doručuje súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň navrhuje pripustiť zmenu účastníkov konania na strane oprávneného. Súčasťou podania súdneho exekútora doručeného súdu dňa 29.01.2016 bolo taktiež doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, z ktorého vyplýva, že spoločnosť Private Capital Investments Limited opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného, t. j. spoločnosti CD Consulting s. r. o., s povinným.

5. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli zmenené a doplnené ust. § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 písm. m/, § 58 ods. 5 a § 243f Exekučného poriadku.

6. Spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného, t. j. spoločnosti CD Consulting s. r. o. s povinným, nie je prvotným ani iným majiteľom cenného papiera - vlastnej zmenky, nie je indosatárom a teda svoje právo nepreukazuje nepretržitým radom indosamentov, nemá žiaden vlastný vzťah k povinnému, čo sama uvádza v predmetnom doplnení návrhu na vykonanie exekúcie.

7. V súvislosti s účastníctvom v civilnom súdnom konaní, ktorého súčasťou je aj exekučné konanie, exekučný súd uviedol, že súdna prax ako aj doktrína je jednotná v názore, že v prípade, ak dôjde k hmotnoprávnemu prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, ktorých sa konanie týka, z doterajšieho účastníka konania na iný subjekt, tento hmotnoprávny prevod alebo prechod sa automaticky nepremietne do roviny procesnej. K zmene účastníkov konania dochádza až na základe rozhodnutia súdu o pripustení takejto zmeny, pričom tento princíp sa uplatňuje vo všeobecnosti a existujú z neho len zákonom presne stanovené výnimky. Exekučný poriadok v ust. § 37 obsahuje osobitnú úpravu otázok účastníctva v exekučnom konaní, vrátane procesného postupu, ktorý je nevyhnutné dodržať pri rozhodovaní o zmene účastníka v prípade zmeny hmotnoprávneho nositeľa práva lebo povinností, ktoré sú predmetom konania. Z ust. § 37 Exekučného poriadku je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v prípade, ak dôjde k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, k zmene účastníka exekučného konania v procesnej rovine dôjde až na základe právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o pripustení zmeny účastníka. Účastníkom sa v tomto prípade rozumie pôvodný nositeľ práva, nie jeho nadobúdateľ, t.j. oznamovaciu povinnosť má pôvodný oprávnený.

8. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14C/94/2014-24, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je v prejednávanej veci nepochybné, že účastníkom konania na strane oprávneného je od začatia exekučného konania až doposiaľ spoločnosť CD Consulting s. r. o., nakoľko dosiaľ neexistuje právoplatné rozhodnutie exekučného súdu, ktorým by ako oprávneného do konania pripustil akýkoľvek iný subjekt. Súčasne je nepochybné, že spoločnosť CD Consulting s. r. o., bola v prejednávanej veci oprávneným aj ku dňu 23.12.2015, kedy jej zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a bola oprávneným aj počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t. j. do 22.01.2016. do 24:00 hod. Pôvodný oprávnený - spoločnosť CD Consulting, s. r. o. si túto svoju povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nesplnil.

9. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že mu ku dňu vydania napadnutého uznesenia nebolo doručené žiadne podanie, ktorým by oprávnený - spoločnosť CD Consulting s. r. o. doplnil rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ktorý, ako vyplýva z exekučného titulu, bol vystaviteľom zmenky, príp. vzťahu medzi povinným a predošlým majiteľom zmenky, keďže opäť z exekučného titulu vyplýva, že oprávnený je indosatárom zmenky, pričom ako vyplýva z výslovného znenia ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, uložená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie sa vzťahuje aj na indosatára zmenky.

10. Oprávnený zmeškal zákonnú 30 - dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia. Právnym následkom nesplnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie preto podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

11. O náhrade trov účastníkov exekučného konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 251 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení § 200 ods. 1. Exekučného poriadku. Oprávnený procesne zavinil zastavenie konania, preto by bol povinný povinnému zaplatiť náhradu trov konania. Nakoľko povinnému nevznikli žiadne trovy, súd prvej inštancie mu ich k náhrade nepriznal.

12. O trovách exekúcie v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko nemal ich vyčíslenie k dispozícii, pričom poznamenal, že o nich rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti predmetného rozhodnutia.

13. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu (Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 2478/4, Bratislava) v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu.

Namietal, že podľa Exekučného poriadku môže súd rozhodnúť len o nepripustení zmeny účastníka alebo o jeho pripustení, nie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka. Konštatoval, že Exekučný poriadok nestanovuje, že dané oznámenie podľa ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nemôže urobiť aj nový oprávnený. Takýmto výkladom súdu by došlo k odňatiu práva na prístup k súdu. Z ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností a exekútor následne podáva návrh súdu na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, nebráni exekútorovi, aby podal návrh na zmenu oprávneného v súlade s ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Navyše Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva, a to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného.

Spoločnosť Private Capital Investments Limited preukázala v súlade s ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, prechod povinnosti a práva z exekučného titulu. Na základe toho bola táto spoločnosť ako nový oprávnený povinná doplniť návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Odvolateľ zastáva názor, že sa naňho povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu, ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by prechod práva z exekučného titulu bol na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danej veci došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pri tom zmenku nenadobudol, teda logicky si neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2015 v konaní pod sp. zn. 3Oboer/426/2014. S poukazom na uvedené neboli naplnené dôvody na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka konania.

Taktiež neboli naplnené dôvody ani na zastavenie exekúcie, pretože oprávnený svoj návrh doplnil a zároveň nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinným a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov a nebolo rozhodnuté o pripustení nového oprávneného do exekučného konania.

14. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, zrušil napadnuté rozhodnutie a priznal oprávnenému náhradu trov konania za podané odvolanie.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) pri skúmaní podmienok odvolacieho konania zistil, že proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 1Er/1951/2015-36 zo dňa 09.12.2016 (t. j. proti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že zamietá návrh na zmenu účastníka konania), odvolanie prípustné nie je. S poukazom na túto skutočnosť dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie oprávneného zo dňa 05.01.2017 proti I. výroku vyššie označeného uznesenia súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 386 písm. c/ CSP odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Z tých istých dôvodov, teda podľa ust. § 386 písm. c/ CSP odvolací súd ako neprípustné odmietol i odvolanie oprávneného proti IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 09.12.2016 (t. j. proti výroku o tom, že o trovách exekúcie rozhodne exekučný súd po právoplatnosti predmetného uznesenia), nakoľko zistil, že proti tomuto výroku odvolanie prípustné nie je, o čom boli účastníci konania i správne poučení.

Taktiež odvolací súd zistil, že oprávnený podal odvolanie i proti III. výroku vyššie označeného uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 09.12.2016 (t. j. proti výroku o tom, že súd povinnému náhradu trov konania nepriznal), ale nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku, preto bolo potrebné jeho odvolanie proti tomuto výroku odmietnuť podľa ust. § 386 písm. b/ CSP.

Odvolanie oprávneného zo dňa 05.01.2017 proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 1Er/1951/2015-36 zo dňa 09.12.2016 (t. j. proti výroku, ktorým súd rozhodol tak, že exekúciu zastavuje) odvolací súd prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pričom bol viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného proti tomuto výroku nie je dôvodné, preto vyššie označené rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti II. výroku podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne, stotožniac sa i odôvodením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 37 ods. 1, 3, 4, 5 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov účinnom do 31.01.2017, teda i v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia. Ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015 ako i v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 243f ods. 1, 4, 5, 6 vyššie citovaného zákona, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

17. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2020, teda i čase rozhodovania odvolacieho súdu, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01.04.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 01.04.2017.

Podľa § 243m vyššie citovaného zákona, exekučné konania začaté pred 01.04.2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2018.

18. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

19. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 písm. a/ až o/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a/ zastavení konania,
- b/ odmietnutí podania vo veci samej,
- c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l/ zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m/ nároku na náhradu trov konania,
- n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

Podľa § 386 písm. b/, c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

- b/ bolo podané neoprávnenou osobou,
- c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

Podľa § 387 ods. 1, 2, 3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

Podľa § 470 ods. 1, 2, 3 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

20. Z predloženej súdneho exekučného spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie v predmetnej veci sa začalo dňa 12.06.2015, kedy bola u súdneho exekútora spísaná zápisnica, predmetom ktorej bol návrh oprávneného, zastúpeného právny zástupcom, na vykonanie exekúcie, pričom exekučným titulom bol právoplatný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14C/94/2014-24 zo dňa 30.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.05.2015 a vykonateľnosť dňa 26.05.2015. Dňa 27.07.2015 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora zo dňa 12.06.2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Dňa 29.07.2015 vydal súd prvej inštancie poverenie pod č. 5402 141150, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie.

22. Dňa 29.01.2016 súdny exekútor doručil exekučnému súdu podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited zo dňa 20.01.2016, ktorým táto spoločnosť oznamovala súdu zmenu oprávneného s tým, že zároveň dopĺňa návrh na nariadenie exekúcie podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Spoločnosť tvrdila, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a podľa prílohy č. 1/405400298 k tejto zmluve nadobudla pohľadávku s príslušenstvom proti povinnému, pričom na vymoženie tejto pohľadávky sa vedie exekúcia a je teda oprávneným v predmetnom exekučnom konaní. V exekučnom konaní nedošlo k naplneniu podmienok aplikácie ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, pretože oprávnený nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nie je originálnym ani následným majiteľom zmenky, nie je indosatárom zmenky v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku a právna norma v súvislosti s návrhom na nariadenie exekúcie určuje povinnosti len týmto subjektom. Na exekučné konanie sa ust. § 243f a ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje. Opätovne zdôraznil, že nemá žiadny vzťah s povinným podľa ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení zákona č. 438/2015 Z. z. a svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a rámcovou zmluvou s jej prílohou. Tvrdil, že je výlučne v pozícii veriteľa na základe nadobudnutej judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola prevedená po vydaní vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré je konečné.

V danom prípade podľa názoru spoločnosti Private Capital Investments Limited nie sú dôvody na zastavenie konania, pretože kumulatívne nevyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a súdom nebolo zistené, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenia alebo neprípustnosť použitia zmenky, príp. rozpor s dobrými mravmi. Povinný taktiež nevzniesol žiadne procesné alebo hmotnoprávne námietky.

Nakoľko na predmetné exekučné konanie sa nevzťahuje ust. § 243f Exekučného poriadku, nemožno exekučný titul podrobiť skúmaniu v zmysle ust. § 243f ods. 6 tohto zákona a exekučné konanie nemožno odložiť, resp. zastaviť. V prípade, ak by súd pripisoval ust. § 243 Exekučného poriadku účinky, je na mieste, aby rozhodol o pokračovaní v exekúcii.

23. Súdny exekútor v podaní zo dňa 21.01.2016 žiadal súd, aby v zmysle ust. § 243f ods. 6 Exekučného poriadku preskúmal, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku alebo rozhodol o pokračovaní v exekúcii. V predmetnom podaní súdny exekútor zároveň navrhol, aby exekučný súd v súlade s ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného.

24. Následne exekučný súd preskúmal listiny doručené do súdneho spisu a rozhodol napadnutým uznesením zo dňa 09.12.2016 tak, že zamietol návrh na zmenu účastníka konania, exekúciu zastavil, o trovách konania rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal, pričom o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti predmetného uznesenia. Oprávnený v podanom odvolaní uviedol, že odvolanie proti uzneseniu exekučného súdu podáva v celom rozsahu, pričom navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu.

25. Odvolanie oprávneného spolu o súdnym spisom bolo predložené Krajskému súdu v Nitre, avšak tento ho pripisom zo dňa 18.12.2018 s poukazom na § 37 ods. 3 exekučného poriadku vrátil ako predčasne predložený s tým, aby súd prvej inštancie doručil napadnuté uznesenie spoločnosti Private Capital Investments Limited, resp. jej právnomu zástupcovi - advokátovi Mgr. Michalovi Jendrulekovi. Po odstránení uvedeného nedostatku súd prvej inštancie opätovne predložil odvolanie oprávneného spolu so súdnym spisom Krajskému súdu v Nitre.

26. Vo vzťahu k odvolaniu oprávneného proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok ako primárny procesnoprávny predpis upravujúci odvolacie konanie v civilných ako aj v exekučných veciach, je vo vzťahu k prípustnosti odvolania založený na koncepcii, že odvolanie je prípustné len proti tým uzneseniam súdu prvej inštancie, pri ktorých samotný Civilný sporový poriadok (§ 357 CSP) alebo osobitný právny predpis (napr. v intenciách prejednávanej veci Exekučný poriadok) výslovne pripúšťa právo podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP).

Žiadne ustanovenie CSP ani iný zákon (predovšetkým však Exekučný poriadok) neustanovuje, že proti uzneseniu (resp. v prejednávanej veci proti výroku uznesenia), ktorým súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania (bez ohľadu na výsledok tohto rozhodovania - teda bez ohľadu na

to, či návrh na zmenu účastníka konania zamietol, alebo zmenu účastníka pripustil alebo nepripustil), je odvolanie prípustné.

Odvolačný súd v tejto súvislosti dopĺňa, že tak formulácia výroku, že súd návrh na zmenu účastníka konania zamietla ako aj formulácia, že súd návrh na zmenu účastníka konania nepripúšťa, dostatočne jasne a zrozumiteľne vyjadruje, o čom a ako súd prvej inštancie rozhodol (obdobne uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky - ďalej len „ÚS SR“, č. k. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016). Z uvedeného dôvodu ani formulácia výroku tak, ako je uvedená v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie nijakým spôsobom nebránila odvolaciemu súdu v posúdení neprípustnosti odvolania proti takémuto výroku.

Ani nesprávne poučenie sporových strán súdom prvej inštancie (k akému došlo aj v prípade odvolaním napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka) o tom, že proti ním vydanému uzneseniu je prípustné odvolanie nezakladá procesnú legitimitáciu strán na uplatnenie tohto oprávneného prostriedku, keďže prípustnosť odvolania je ex lege vylúčená zo zákona (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžf/47/2010).

Z uvedených dôvodov, keď žiadny zákon výslovne nepripúšťa právo podať odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zmenu účastníka konania (§ 9a Exekučného poriadku v spojení s § 355 ods. 2 CSP), odvolačný súd odvolanie oprávneného v časti, v ktorej odvolanie smerovalo proti I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odmietol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

27. Pokiaľ ide o odvolanie oprávneného proti IV. výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie (výroku o tom, že o trovách exekúcie rozhodne súd po právoplatnosti predmetného uznesenia), odvolačný súd konštatuje, že súd prvej inštancie účastníkov exekučného konania správne poučil, keď v poučení napadnutého uznesenia uviedol, že proti predmetnému uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Odvolačný súd je taktiež toho názoru, že sa jedná o rozhodnutie o trovách exekúcie (IV. výrok napadnutého uznesenia), proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený v ust. § 200 a nasl. Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie nepripúšťa. Ak by zákonodarca chcel pripustiť proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, bol by to vyjadril v Exekučnom poriadku tak, ako to je pri iných inštitútoch v exekučnom konaní uvedené priamo v Exekučnom poriadku. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie, preto odvolačný súd, s prihliadnutím na dôkaz opaku (a contrario), odvolanie oprávneného zo dňa 10.01.2017 proti výroku o tom, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia odmietol ako neprípustné podľa ust. § 386 písm. c/ CSP.

Odvolačný súd považuje za dôležité poznamenať, že vo vzťahu k trovám exekúcie nie je možné aplikovať ustanovenie § 357 písm. m/ CSP, v zmysle ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Trovy exekúcie predstavujú osobitný inštitút upravený Exekučným poriadkom, ktorý je odlišný od trov konania, pričom rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno podľa názoru odvolacieho súdu ani „primerane“ subsumovať pod rozhodnutie „o nároku na náhradu trov konania“ podľa ust. § 357 písm. m/ CSP.

28. K III. výroku odvolaním napadnutého uznesenia exekučného súdu (súd povinnému nepriznal náhradu trov konania) odvolačný súd uvádza, že od 01.07.2016 platí ust. § 359 CSP (ktoré sa podľa ust. § 9a Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 primerane použije i na konanie podľa Exekučného poriadku), v zmysle ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V exekučnom konaní, o aké ide aj v predmetnej právnej veci, sú účastníkmi konania oprávnený a povinný, a v prípade, že súd rozhoduje o trovách exekúcie, je účastníkom konania i poverený súdny exekútor (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku). Len uvedené osoby sú oprávnené podať proti rozhodnutiam vydaným súdom v exekučnom konaní (ak sú splnené aj ďalšie zákonné podmienky) odvolanie.

Súd prvej inštancie v tomto prípade rozhodoval o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania, o zastavení exekúcie, o nepriznaní náhrady trov konania povinnému a o tom, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia. Oprávnený podal odvolanie proti všetkým výrokom uznesenia, teda vrátane výroku o tom, že súd nepriznal povinnému náhradu trov konania. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým výrokom rozhodnutia bolo rozhodnuté v jej neprospech. Teda podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím, pričom takúto ujmu treba posudzovať výlučne z procesného

hľadiska a musí sa vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. V prípade ak odvolací súd dospeje k záveru, že takáto ujma sporovej strane nevznikla, tak odvolanie odmietne.

Zo spisu súdu prvej inštancie je zrejmé, že oprávnenému v prípade III. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie nebola spôsobená žiadna ujma a výrok exekučného súdu sa v napadnutej časti, t. j. v časti výroku, ktorým povinnému nebola priznaná náhrada trov konania, oprávneného vôbec netýka. Uvedené znamená, že oprávnený nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku, preto bolo potrebné jeho odvolanie odmietnuť podľa ust. § 386 písm. b/ CSP.

29. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia) a len proti tomu, kto je označený ako povinný (pasívna exekučná legitímácia) v exekučnom titule. V praxi však nemožno vylúčiť prechod práva alebo povinnosti z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Výlučne prechádza len právo alebo povinnosť z exekučného titulu alebo sa prevádza právo či preberá povinnosť z exekučného titulu. To znamená, že k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti dochádza po vydaní exekučného titulu.

Na ďalší postup v exekúcii po prechode alebo prevode práva alebo povinnosti alebo prevzatí povinnosti sa okrem iného vyžaduje: oznámenie účastníka o tom, že došlo k prechodu práva alebo povinnosti alebo k prevodu práva alebo prevzatiu povinnosti z exekučného titulu na inú osobu, predloženie listiny preukazujúcej prevod alebo prechod práv alebo povinností a návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania. Ak došlo k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti alebo k prevzatiu povinnosti po začatí exekučného konania, exekučný súd sa musí vysporiadať so zmenou uznesením podľa ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Zmena účastníka exekučného konania pritom nastáva až právoplatnosťou rozhodnutia o pripustení zmeny účastníka exekučného konania. Až do dňa nadobudnutia právoplatnosti takéhoto rozhodnutia má v exekučnom konaní postavenie účastníka konania len subjekt, z ktorého prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu, čo znamená, že účastníkom exekučného konania i po uzavretí rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 na postupníka (Private Capital Investments Limited) bola v predmetnej veci spoločnosť CD Consulting s. r. o. ako oprávnený.

Povinnosťou tohto oprávneného bolo postupovať podľa ust. 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015 ako i v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, nakoľko je nepochybné, že v predmetnom exekučnom konaní sa uplatňuje nárok zo zmenky, proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, čo vyplýva priamo z predloženého exekučného titulu, t. j. rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 14C/94/2014-24 zo dňa 30.03.2015, čo správne konštatoval i exekučný súd.

Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, je povinnosťou oprávneného opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, pričom je tu odkaz na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov účinnom od 23.12.2015 a povinnosťou exekučného súdu je potom na tieto skutočnosti prihliadnuť, a to z úradnej povinnosti. Táto povinnosť priamo vyplýva i z ust. § 17 ods. 2 vyššie citovaného zákona, v zmysle ktorého, ak sa v konaní uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, z úradnej povinnosti sa prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Oprávnený si túto svoju zákonom stanovenú povinnosť v zákonom určenej lehote nesplnil a spoločnosť Private Capital Investments Limited takúto povinnosť nemala, nakoľko nie je účastníkom konania, pričom jej oznámenie zo dňa 20.01.2016 i s poukazom na jeho obsah (tvrdenie o tom, že nie sú naplnené podmienky na aplikáciu ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nie je originálnym ani následným majiteľom zmenky, nie je ani indosatárom zmenky, ale je výlučne v pozícii veriteľa na základe nadobudnutia judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola postúpená po vydaní súdneho rozhodnutia) nemohlo vyvolať relevantné právne účinky. Odvolací súd je teda toho názoru, že boli splnené všetky podmienky na zastavenie exekúcie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, čo správne zistil i súd prvej inštancie ako exekučný súd.

V súvislosti s odvolaním oprávneného proti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok napadnutého uznesenia) odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver o potrebe zastavenia predmetnej exekúcie

v súlade s ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, nakoľko oprávnený návrh na vykonanie exekúcie vôbec nedoplnil podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku a podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited zo dňa 20.01.2016 v tomto smere nevyvolalo žiadne právne účinky, nakoľko ho podala neoprávnená osoba a navyše ani z obsahového hľadiska nespĺňalo požadované náležitosti.

Oprávnený je v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku už v návrhu na vykonanie exekúcie povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekúciách, resp. v exekučných konaniach, ktoré začali pred dátumom 23.12.2015, pretože z ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa ust. § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa ust. § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením II. výroku napadnutého uznesenia o zastavení exekúcie a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti II. výroku napadnutého uznesenia však odvolací súd uvádza, že exekučným titulom je v tomto prípade vyššie uvedený vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14C/94/2014-24 zo dňa 30.03.2015, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky vystavenej žalovaným (povinný v exekučnom konaní), ktorej pôvodným majiteľom bola spoločnosť Pohotovosť s. r. o. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. Zaviedla sa tak povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Predpokladom tohto je skúmanie, či si oprávnený splnil svoje zákonom stanovené povinnosti, vyplývajúce mu z ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Pokiaľ si oprávnený tieto svoje povinnosti nesplní, ako tomu bolo v predmetnej veci, ani exekučný súd nemôže splniť svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov účinnom od 23.12.2015. Pre takýto prípad je upravený postup exekučného v zmysle ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, t. j. zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. v prebiehajúcich exekučných konaniach je to postup v zmysle ust. § 243 ods. 5 Exekučného poriadku, t. j. zastavenie exekúcie.

Exekučný súd, vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení, správne dospel k záveru, že v dôsledku prevodu práv z exekučného titulu z oprávneného (CD Consulting, s. r. o.) na spoločnosť Private Capital Investments Limited uzavretím rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, bola spoločnosť CD Consulting, s. r. o. (ako oprávnený v exekučnom konaní) povinná oznámiť tieto skutočnosti súdnemu exekútorovi a zároveň ich bolo potrebné preukázať rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 spolu s prílohou č. 1/405400298 k rámcovej zmluve o postúpení judikovaných pohľadávok identifikujúcou vymáhanú pohľadávku v tomto exekučnom konaní. Takéto oznámenie v zmysle ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nepredložil oprávnený, ale namiesto neho tak urobila spoločnosť Private Capital Investments Limited. Nedodržanie uvedeného procesného postupu je potrebné považovať za postup v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku, čo správne primálo súd prvej inštancie zamietnuť návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného a zároveň exekúciu v predmetnej veci zastaviť. V tomto smere odvolací súd vzhľadom námietky oprávneného ako neodôvodnenej a uznesenie exekučného súdu v časti výroku o zastavení exekúcie potvrdil ako vecne správne.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov odvolacieho konania v tomto konaní úspešnému povinnému nepriznal, pretože mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

31. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.